fundanti in ead albedine comparata ad aliam albedinem d nigredinem, hæ n sunt divisæ spes eiusd predicamenti, d tn invicem ex vi sitate tm destingunt ut destingunt aburo se in quo sunt. Conseqns maior e falsa quia predicamenta possunt ee destincta modaliter ut pat in subtia d ubi d spes eiusd predicamenti possunt destingui realiter ut pat in calore d gratia d predicamento qualitatis.

Qo 6a et ultima.

De distinctione divinorum attributorum

Caput 1m

De distinctione attributorum relativorum inter se et absolutorum inter se.

Suppo 1o. Cat certo in fide attributa relativa constitutiva personarum nempe Paternitatem, filiationem, spirationemque passivam constituunt Patrem, filium et Spiritum Sanctum esse inter se realiter destincta quia ... Pater, filius d Spiritus Sanctus realiter destinguuntur, ... habent eandem essentiam divinam ... 2o attributum relativum n constitutivum ... spiratio activa qua Pater d filius referunt ad Spiritum Sanctum, destingui realiter a spiratione passiva, quod e certum ex mente omnium Theologorum asserentium tantum destinctionem realem in divinis in quibus datur relativa oppositio: d hoc datur inter spirationem activam d passivam: quo inter illas datur

distinctio reali;

Quaeres 1° an spiratio activa distinguatur realiter a Paternitate et Filiatione? Resp. neg. ita communiter Theologi contra Durandum cuius sententiam et rationem damnant. Probatur quia alias persona Patris non esset summe simplex, nec actus purus: sed hoc est erroneum: ergo illud ex quo sequitur. Probo sequelam quia ubi datur compositio cum aliquo realiter distincto non datur simplicitas: sed si persona Patris componitur ex spiratione activa et ab aliquo ex re a Patre distincto non erit persona Patris summe simplex, nec actus purus sed mixtus. Et idem argumentum fieri potest de Filio: distinguitur igitur spiratio activa a Paternitate, et a Filiatione cum sit in eis ita docet divus Thomas. docent Molina 1a p. q. 32 art. 3 disp. 2. Suarez lib. 5 de Trinitate cap. 5. Vasquez 1a p. disp. 138 cap. 1.

Arguitur 1° relationes distinguuntur per terminos: sed illae quarum termini aliquo modo distinguuntur realiter, sunt realiter distinctae: atqui Pater refertur per Paternitatem ad Filium et per spirationem activam ad Spiritum Sanctum, qui sunt personae realiter distinctae, ergo Paternitas et spiratio activa sunt relationes realiter distinctae. Resp. distinguendo maiorem: concedendo de distinctione specifica seu quasi specifica: negando de distinctione reali, sic non potest fas... ita antecedentis instantia manifesta, quia in eadem albedine dantur duae relationes, una similitudinis ad aliam albedinem: altera dissimilitudinis ad nigredinem, quae relationes sunt ...

ctr diisa, ut pat: et tn inter se non desciminantr realr et tm uirtualr: ergo etiam Paternitas et Spiratio pasiva realr distinctas, non destinguunt realr.

Argues 2°: implicat ex una actione indistincta realr pfluere duas passiones realr distinctas: ergo ex una productione actiua indistincta realr, non possunt pfluere duas productiones passiuas realr distinctas: atq generatio passiua et spiratio passiua destinguuntr realr, cum sint relationes constituentes Filij et Spiriti Sant. personas realr diisas: ergo generatio actiua et spiratio actiua, a qq illae pfluunt, non possunt esse una productio indistincta in re et realr.

Resp. concedendo ans et negando etiam et maior: ratio est qa actiones in creatis non destinguntr a passionibus, adeoq implicat dari duas passiones realr distinctas et non dari duas actiones ad non descriminatas. At in diuinis productiones actiuae destinguntr realr a productionibus passiuis ut pote sibi opositis, qa alioq non destinguerentr persone diuinae inter se ut probauimus tra. 1° q. 2. cap. 3. q. tertia § Resp. 2°. Unde possunt productiones passiuae esse distinctae realr, qn realr destinguant productiones actiuae, qi alioq non oponentr, ut non oponentr generatio et filiatio actiuae cum spiratione actiua.

Colliges hinc eod modo loquendum esse de attributis absolutis separatis inter se q loquimur de Paternitate et Filiatione separatis cum spiratione actiua; sed sicut inter has sola destinctio uirtualis requiritr: sic inter illa attributa absoluta Ulg.

inter sapientiam et bonitatem etc. ergo virtualis distinctio operi-
atur. Ad secundum etiam quia sicut si daretur distinctio ex natura rei inter attri-
buta absoluta, Deus non esset summe simplex, nec actus purus.

Quaestio 2a. An spiratio activa abstracte sum-
pta non praedicetur de Paternitate et Filiatione? Resp. affirmative. Ita Meli-
na 1a. parte q. 32. art. 3. disp. 2. Probatur quia identitas excedens
aliam distinctionem ex natura rei sufficit ad verificandas in sui iden-
tico propositiones terminorum in abstracto ut docet Aegydius tomo 1o. lib. 2.
trac. 7. cap. 13. et 14. : sed inter spirationem activam et Paternitatem
seu Filiationem datur illa identitas ut patet ex regula 1a. : ergo spiratio activa
de illis abstracte poterit praedicari.

Pugnabis primo contra propositam sententiam quia tenent
Durandus, Thomas et Scotus et Suarez lib. 5. de trinitate cap. 7. non 8 et 9 et
Vasquez 1a. parte disp. 178. cap. 3. et est communior in scholis. Praedicatio in
qua una relatio praedicatur de alia, semper accipitur in sensu formali : sed in sensu
formali illa propositio non est vera, cum illae relationes virtute distinguantur
ut diversae formalitates : ergo absolute falsa est propositio in qua dicitur
Paternitas, seu Filiatio activa. Probatur maior quia una relatio neque accipiat
totum suum conceptum in se exprimat, et habet se quasi actus ad obten-
sed actus unus dicimus non potest de alio non absolute praedicari nisi
non et absolute dicimus intelligere divinum est velle divinum, quia
semper talis propositio accipitur in sensu formali, quod est illa, in qua una

ratio de alia praedicatur

Resp. negando maiorem ad illius probationem distinguo maiorem concedendo de ratione accepta in concreto: negando de accepta in abstracto. deinde sed minorem distinguo minorem, verbi gratia non dicimus absolute intellectio divina est volitio divina: non ita tamen verbi gratia absolute dicatur intellectus divinus vult, et est volens, quia in prima propositione sumuntur actus in abstracto, in 2.a sumitur vel praedicatum in concreto in verbo vult sive in nomine (volens): unde et verbi gratia dicimus. Paternitas seu filiatio est spiratio, non tamen verbi gratia dicitur spiratio activa respicit Filium, et est respiciens Filium: quia non distinguitur a generatione activa, quae Filium respicit et est respiciens Filium, tamen sic sumitur iam propositio in suo sensu, in quo falsa est. Idem dico de hac propositione. Spiratio activa respicit Patrem, seu habet Patrem principium quia non distinguatur a generatione passiva quae Patrem respicit et habet Patrem principio. Tamen iam tunc sumitur in suo sensu in quo est falsa.

Impugnabis 2.o hoc propositio Patrem producit Filium per intellectum est vera ut fides docet, cum haec Pater producit Filium per voluntatem sit falsa: et tamen ratio et voluntas Dei non distinguuntur ergo et hic Paternitas et spiratio non distinguuntur ex ratione rei non patitur una de altera praedicari, ob differentiam ... sit se ut duo specie diferentes: sed una ratio non ... praedicatur de alia specie diferente: ergo spiratio non praedicatur de Paternitate seu Filiatione.

Resp. concedendo maiorem et minorem et negando

ꝯtiam ꝯ ivo ē q² illa grata [illegible] denotat principium forte
q seu rationem formalem, ergo non est identica sed formalis Pater producit
Filium ꝯ ideo u.m ē quod Pater producit Filium per intellectum, falsum
quod Filium producit per voluntatem, sicut et addit in propositionibus in
quibus principium operandi ponitur in ablativo, requirunt. n. [illegible]
tem, et sint u.a, et est in his, quorum hoc ē u.m Deus intel-
ligit, hoc autem ē falsa Deus intellectu vult, ut docet [illegible]
cap. 16. ad confirmationem dic nullum ē inconveniens quod duo [illegible]
[illegible], quae differentes eo non accepta in q. n. [illegible] et diversae formali-
tates, sed et omnino idem ad invicem praedicentur, eo non [illegible]
tales ꝯ attributis absolutis inter se quoad praedicationem

Caput 2.m

De distinctione inter relationes divinas et divinam essentiam, ꝯ inter.

Q.º ē [illegible] relationes rationales distinguantur ab essentia divina ex natura rei
formaliter vel modaliter? Respondetur neg.e Ita Dive Divus Th.s, Molina
1.a p.e q. 28. art 2. disp. 5. Valencia disp. 2. q. 2. puncto 3.
Vasquez disp. 120. cap. 4. Suarez lib. 4. de trinitate cap. 5. Eg-
idius lib. de beatitudine q. 12. art. 3. § 4. q. 10., hoc enim [illegible]
[illegible] negat distinctionem realem ē de fide: quatenus negat distincti-
onem modalem ē fidei proxima.

Prob. unica ratione si divina essentia distingueretur ex natura rei a relationibus divinis, non competeret personis divinis [illegible]

actus puri, et adeo Deus qui est actus purus, absque compe-
fectio aliqua requiritur simplex importat Deus denominationis, quod non repug-
nat quia habet tamen esse perfecte Deus; sed uereri Deo non repugnare
omnium actus puri [illegible] omnium perfectionum, ut videre est apud Gyllium
lib. 2. tract. 1. cap. [illegible] quia [illegible] omnium [illegible] erit ponere ex Deo
distinctionem ex natura rei. Probo maiorem quod omnium actus puri exigebant
actus primi habet [illegible] omnium [illegible] formaliter
nec formaliter, nec informans [illegible] rei, ut bene explicat Gyllius
lib. 2. tract. 1. cap. 10. : atqui posita distinctione ex natura rei inter
essentiam et relationes essentia habet [illegible] rei [illegible] perfectionem
formaliter relationis [illegible] habent [illegible] sive [illegible] informanti;
ergo non daretur in Deo [illegible] actus purus :

Probo minorem [illegible] Aristoteles [illegible] Me-
th. texto 16. et libro 6. texto 15. [illegible] unum,
[illegible] alterum sit [illegible] et [illegible]
[illegible] Patris : et ex [illegible]
generatio Filii : et ex divina [illegible] spiritus [illegible]
: et divina [illegible] cum qualibet relatione, [illegible] rei
in [illegible] imperfectionem : ergo [illegible] divinam [illegible]
[illegible] et qualibet relatione [illegible] seu actum infinitum :

Probo 2º. eandem minorem quia in creatis
posita distinctione ex natura rei inter [illegible] et relationem [illegible]
[illegible] ista [illegible] : sed divina [illegible] relationum divinarum
ut Theologi docent : ergo [illegible] distinguitur ex natura rei a relationibus

habit ratione quando relationes habent rationem actuum, seu for-
marum realiter informantium. Solutionem, quam Scotistae huic arg.o ad-
hibent, refert optime Gylius tract. 5. cap. 9.

Dices 1.o perfectiones absolutae relationes
distingui inter se ab essentia. quae sunt eadem [illegible], sunt eadem inter se, ac
sunt [illegible] identitate, quae sunt eadem uni tertio: ergo si relationes divinae ne-
cessario [illegible] cum divina essentia [illegible] realiter [illegible] nec distinguuntur
ab illa [illegible] identitate [illegible], nec realiter distinguuntur
[illegible] contra [illegible] ergo relationes inter se realiter distinguuntur, sicut
[illegible] realiter distinguuntur [illegible] [illegible]

[illegible] Vasquez 1.a parte disp. 122. cap. 2.

Concedo [illegible] respondeo. [illegible] valet [illegible] in divinis, [illegible] oppositio
relativa, et originis [illegible] valet [illegible] ex [illegible] oppositio
ac inter se sunt [illegible], [illegible] cum divina essentia identificantur. [illegible]
[illegible] valet in omnibus creatis. [illegible] valet in divinis
[illegible] [illegible] simplicitatem divinam [illegible] exigentiam [illegible]
[illegible] essentia simplicitatis creatae, ex parte rei creatae

Ex quo [illegible] quod Deus habeat summam simpli-
citatem fit ut quamquam divina essentia uniantur illi a parte rei omnino
identificentur; [illegible] cum aliqua essentia divina sit foecunditatis po-
tulet [illegible] exigat identificari cum pluribus relativis se distin-
ctis [illegible] oppositionem relativam et originis; manet quod ratione simpli-
citatis, et foecunditatis divina essentia sit identificata cum pluri-

cuiusque iuri se [illegible] identificentur.

Deinde ex eo quod res creata non necessario sit omnino simplex, sit ut non necessario cuique uni rei creatae conveniunt ea illa [illegible] identificentur se possint ita ut illa se [illegible] destinata[illegible] des[-]terminatione quam unus se determinant, quia sunt duo modi diversae rei aboneae modalis diversi se [illegible] destinguantur cum quod se realiter diversi se iunguntur ad realitatem identificantur.

Ostendes 2°. propositionem afirmante partis contradictionis. [illegible] distinctionem rationis rei seu modum contradictoria non possint [illegible] verificari de eadem re [illegible] rei [illegible] plu[-]rima praedicata contradictoria sibi verificantur de alia diversa relationes [illegible] quod non habent identitatem cum omni [illegible] [illegible] praedica[-]ta quod sit [illegible] pluribus [illegible] de qualibet relatione praedicatur non [illegible] sit [illegible] ergo praedicata contradictoria de alia [illegible] de relationibus affirmantur.

[illegible] x°. [illegible] dicta [illegible] 2. cap. [illegible] in[-]res 2. negando [illegible] distinctio virtualis ut ibi probavi[-]mus, ut praedicata contradictoria de eadem re indistincte verificantur ut patet instantia [illegible] [illegible] divina [illegible] praedicatur sit [illegible] de [illegible] indistincte [illegible] tamen [illegible] idem [illegible] rei: Item de luce [illegible] affirmatur [illegible] calefactiva calef[-]aciat, et non illuminet: et illuminativa illuminet et non calefaciat: cum tamen [illegible] rei [illegible] sit calefactiva et illuminativa.

Ostendes 3°. [illegible] propositionem sit: [illegible]

tinctio realis, quae datur inter [illegible] relationes, non officit simpli-
citati, unitati, puritati divinae: quia nec distinctio inter ipsas rela-
tiones et essentiam divinam officit, sive sit realis et talis, quae da-
tur inter relationes ipsas, sive sit minor, formalis, quae est talis.
Arguendo etiam et ratione a [illegible] tota illa distinctio seu multipli-
citas, seu mixtio repugnat simplicitati, unitati, puritati quae requi-
ritur talis, quae concurrunt ad aliquod constituendum, quod solam rem
facit, nec res constituta manet simplex: si tamen illa distincta non
constituant unum tertium, nec dicuntur ingredi compositionem; talis
regula nullo modo simplicitati non officiunt. Cum igitur distinctio
inter essentiam divinam et relationes cum eis comparatas, est 1ᵃ generis,
et distinctio inter relationes inter se ad invicem collatas, sit
2ᵈᵃ generis, sit ut illa, nulla repugnat simplicitati
unitati et puritati divinae; quia si in Deo daretur, nec Deus
nec quilibet divina persona foret simplex, unum, et actus purus,
sed compositum multiplex et actus mixtus.

Colliges ergo attributa absoluta comparata cum divinis attributis relativis, tantum virtute distinctis, quia eadem ratione requirebant haec [illegible] solam distinctionem dari inter essentiam et relationes, cum illa omnia ponantur adsunt in ratione alicui adversum [illegible] inter attributa absoluta et relativa ad invicem comparata, nisi formaliter, et contradicenti repugnabit.

Caput 3ᵐ

An attributa item identificentur cum essentia et ad invicem in omnibus sententiis includantur.

Ora [illegible] attributa relativa sive relationes sint de intrinseca ratione formali divinae essentiae. Negat [illegible] Medina 1a p. q. 28 art. 2. disp. [illegible] q. Vasq. disp. 124 cap. 4 [illegible] lib. 4 de trinitate cap. [illegible] lib. 5 de pulchritudine q. 13 art. 1 § 3o. Probatur 1a si relationes essent de intrinseca ratione formali essentiae divinae; alterum ad aliud sequeretur Paternitatem esse de intrinseca ratione Filii et Spiritus Sancti: Filiationem de ratione formali Patris et Spiritus Sancti: Spirationem passivam de intrinseca ratione formali Patris et Filii: [illegible] nullam personam divinam esse perfecte et perfecte Deum ratione utriusque [illegible] falsum; quod [illegible] ex quo [illegible] si ad 1um [illegible] si Paternitas includeretur in ratione formali Filii, nec Paternitas distingueretur a Filio nec [illegible] Pater a Filio [illegible] negatur [illegible] utrumque [illegible] fidem: [illegible] falsum: [illegible] ergo [illegible] quoad 2am partem [illegible] quamcumque personam esse perfecte Deum: [illegible] falsum [illegible] oppositum [illegible].

[illegible] integram summam rationem Deitatis [illegible] de intrinseca ratione cuiuslibet personae [illegible] quamlibet personam [illegible] esse perfecte Deum, cum in qualibet [illegible] integra Deitatis ratio [illegible] [illegible] si essentia divina includat in sua ratione formali Paternitatem,

filiaōem spiraōem passivam, hæ oēs rel̄ōēs sunt deintrinsi-
ca rōē cuiuslibet pnæ. Sicut. n. vivens includitur in rōē hōis,
equi, et leonis, q̄ est de intrinsica rōē oīs, qd̄ est de intrinsic
ea rōē hōis, equi et leonis: ita relatio qlibet erit de essentia pa-
tris, filij et Spiritus sancti, q̄ est de intrinsica rōē Deitatis,
qd̄ Deitas est de intrinsica rōē patris, filij et Spiritus sancti.

Contra 1ᵃ opposita sntā quam tenent
aliqui cum Valentia 1. p. q. 28. art. 2. disp. 2. q. 4. pun-
cto 1. q̄ q̄a sitant et Deum[illegible] oēs drinas relati-
onēs, dūd. n. includuntur in rōē form.ᵃ ejus dūd, prist hæc
a beatis videri, qn videantur relationes: sed hoc est q̄ rōē abso-
luta negatur [illegible] [illegible] falsum a [illegible] des-
sauerdo tinguendo [illegible] si intelligatur de [illegible] clara: negatur [illegible]
[illegible]: potuit. n. beati videre Deitatem claram qn videant et
clare relatiōes, qd̄ tñ est ctra oēs, multis tñ placet.

Quæ 2ᵃ. Vtrum attributa absoluta
sit de intrinsica rōē form.ᵃ ejus dūd? Resp. affive. Ita communiter
[illegible] q̄ oīa attributa absoluta sunt pfectiones simpliciter
simplices. Sed autem pfectio simpliciter simplex est, q̄ in qlibet
[illegible] entis melius est ēē ipsam q̄ non ēē ipsa in rōē Deitatis in
cluduntur oēs pfectiōes simpliciter simplices: qd̄ in rōē Deitatis
oīa attributa absoluta includuntur.

Obiectabis 2°: ideo attributa absoluta incl-
uduntur in ratione formali Deitatis, quia sunt idem a parte rei cum ipsa d-
eitate: atque relationes sive attributa relativa etiam sunt idem a parte rei
cum ipsa deitate: ergo etiam includuntur in ratione Deitatis. Respondeo negando
maiorem cuius falsitas patet instantiis, quae aliqua realiter includuntur in
alio: Sacerditas in homine: et in realitate tamen in formalitate; quod tamen ip-
sum [illegible] igitur etiam attributum absolutum includitur, quia est perfectio cum
simpliciter simplex, [illegible] non cur attributum relativum non includatur
est quia non perfectio simpliciter simplex.

Quaeres 3°: An divina essentia ita abstra-
cte distinguatur a relationibus, ut tamen in illis intrinsece includatur
? Respondeo negative. Ita Molina 1a parte q. 28 art. 2. disp. 6. concl. 4.
Vasquez disp. 122. cap. 4. § 3. Aegidius lib. 5. de beatitudine q.
13. art. 2. § 2. cum aliis contra Durandum D. Th. q. 5. de pot. art. 2.
ad 6um quod quidem [illegible] Nostra responsio intelligitur tam de in-
clusione a parte rei quam de inclusione formali: negamus enim utramque
inclusionem: Probatur quia [illegible] persona divina a parte rei constituitur per es-
sentiam et relationem: atque si essentia a parte rei includeretur, non daretur talis consti-
tutio a parte rei: ergo non datur talis inclusio a parte rei. Minor probatur: talis
constitutio fit ex essentia et relatione: sed relatio si includat essentiam iam non
[illegible] non fit constitutio ex essentia et relatione: sed necessario dignoscitur
[illegible] [illegible] quia in aliis constitutionibus constitutiva
se excludunt ut patet in constituto physico ex materia et forma, in metaph-
ysico ex ratione et subsistentia: in Metaphysico ex genere et differentia

q.o ex instituto divino exercitia relatione

Ubi q. ad 2.am exclusionem partium. D[ico]t[ur] n[on]

essentia divina includeretur in relatione includeretur etiam divina bis in q.

ulibet persona et committeretur negatio: Ad hoc n[on] d[ico] dicendum: q.

nec illud. Ubi regulam q.o ideo Artes negat omnes includi in

divina, q.o sequeretur includi bis in specie instituta ex genere et dif-

ferentia et committeretur negatio: q.o si essentia includeretur in relatione inclu-

deretur bis in quolibet persona instituta, et committeretur negatio

Confirmatur q.o n[on] magis includunt relationes

divinae essentiam quam attributa absoluta illam includunt: atque

[illegible] Theologorum contendit Vasquez disp. 119. cap. 2. et 3. Ga-

... tomo 1.o lib. 2. tract. 2. cap. 1. et 6. contra Suarium

lib. 1.o de essentia Dei cap. 3. absoluta attributa illam n[on] inclu-

dunt: ergo nec relationes.

Dicta vera asseres divinam essentiam inclu-

di in relationibus et ipsi rei, partim ex probabilis pro auctori-

tatem illorum q.o eam docent Bellarminus lib. 2. de Christo cap.

q. in fine Suarius lib. 4. de Trinitate cap. 7. et 8. Scoti-

...s q. 1.a Theologia in collegio ... principio physicaliter

dubia 3. Et hoc asserere in ... dicentibus 1.o sicut includi-

tur in omnibus entibus: ita etiam divina in relationibus divinis: atque

...s includitur re ipsa in omnibus entibus: ergo et divina essentia in re-

lationibus. Ubi Mai q.a sicut ens est in aliquo ente, q.o n[on] sit ...

si vit e in psona diva qd n sit Deus: go ut ens in ente fit
essia in relaoe includitr Resp cum Vasq. supra regando Mai.
qa ens n e unum ex inferioribus in re, cum tn diva essia
sit una re ipsa in relaibus. Contra illius pbaoem nego ans si
intelligatr de ee intrinseco: e n in Deo relao Paternitatis Ob.
q n e intrinsice Deus, sd sot identice, qd sufficit ut n sit crea=
atura, sd qd increatum, cum n hat ee ab alio sd a se, in qo co=
sistit rao entis increati: sicut hoe ctra rao creaturae cosistit
in eo qd res hat ee ab alio, et n a se.

Decantabis 2o. Pbatur relao diva Obj
Paternitas e Deus ape rei: go e essiatr Deus ape rei: go inclu=
dit in sua essiali rae deitatem. Pbo 1um ctiam qa qd e Deus
e summe pfectum qd datr ape rei: sed id qd e summe pfectu
includit pfectissimo rao deitatem: go si Paternitas e Deus ape rei,
e essiatr Deus et includit essiatr Deitatem ape rei.

Resp Concesso ante distinguendo consequens
concedendo Paternitatem Obj ee essiatr Deum identice. n formatr essi=
atr ad illius pbaoem distinguo Mai, concedo de eo qd e Deus essiatr
fatr: nego de eo qd e Deus sot identice. Deus et hoc pdicatu
Deus sit essiale cum sumatr ab essia diva et segtr essiatr pdi=
cari de oi illo de q pdicatr: additur n e ee essiata pdi illud
catum, aliud essiatr pdicare 1m hat Deus rm Paternitatis
Obj sicut alr rm realis: 2m n hat Deus rm Paternitatis
: sicut nec alr rm realis.

Contra opinioe in scium 2o oppones 1o siiu

essentia divina includitur, usque ad indivisis relationibus, in quo est ro-
bis concipitur ut inclusa in illis. atque ita de conceptu relationis, in ipsa
essentia non quidem quod distincte concipiatur essentia in Paternitate distincte
concepta, sed quod concipiatur confuse, in hoc non sunt plures ab auctoribus
ista inclusio. Respondeo negando antecedens, ut patet ex dictis, ubi convenit ratio

Oppones 2.º non potest concipi Paternitas, illa

quin in eius conceptu concipiatur ens reale: non creatum, quia non agimus
hic de ente in communi, sed in genere divino: ergo includitur in illa ens
increatum: atque ens increatum est esse a se quod esse a se includit
omnem perfectionem: ergo Paternitas omnem includit perfectionem, atque ipsum

Deum.

Respondeo concedendo 1.mum syllogismum, et distinguendo mi-
norem sequentem: concedo si intelligatur ens increatum esse, et esse a se et
summe perfectum, et identice, et essentialiter formaliter: negando si intelligatur
solum essentialiter formaliter, et in Paternitas ens increatum, cum non sit
summe perfectum nisi solum identice: cum esse a se summe perfectum est
conditio illius entis increati quod est esse a se essentialiter formaliter, non vero illius
entis increati, quod est esse a se summe perfectum solum identice, quale
est Paternitas.

Caeterum hoc sacrae Theologiae professio-
nis reliquimus, nec in segetem alienam falcem mittere videa-
mur, quia tamen de distinctione graduum et praedicamentorum disputan-
tibus sondere est multa de distinctione divinorum attributorum al-
tercare, hoc pauca in tractatu de distinctionibus de attributorum distin-
ctione distincta inducere licuit necessarium, ut argumentis petitis ab atte-